

वचासुरेहतेसति विष्णुनोपेद्रेणसहस्थितोवासवोयथाविष्णुं विसृजति तथातर्केकयविसृज्येत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ यस्मात्त्वयाभरतेनसह रणसहायार्थमुद्योगःकृतस्तस्माद्भवता प
रमाप्रीतिर्दर्शिता परमसौहृदंचदर्शितं ॥ एवमनुवादादेवोद्योगकरणंगम्यते ॥ १६ ॥ काशिदेशेभवः काशेयः ठगार्षः ॥ भवान्पुरीं ब्रज ब्रजतु ॥ १७ ॥ उरोगतंयथातथानिरंतरं गाढं
पर्यष्वजत ॥ १८ ॥ तदा ततइत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ प्रहसन्निति ॥ अनेकशतसंख्यस्वसुहृत्पृथिवीपतिदर्शनजसंतोषात्प्रहासः ॥ भवतातेजसा अव्यग्रा निश्चलतया स्थिताप्रीति

लक्ष्मणेनसहायेनप्रयातःकेकयेश्वरः ॥ हतेऽसुरेयथावृत्रेविष्णुनासहवासवः ॥ १४ ॥ तं विसृज्यततो रामो वयस्यमकुतोभयं ॥ प्रतर्दनं
काशिपतिं परिष्वज्येदमब्रवीत् ॥ १५ ॥ दर्शिताभवताप्रीतिर्दर्शितंसौहृदंपरं ॥ उद्योगश्चत्वयाराजन्भरतेनकृतःसह ॥ १६ ॥ तद्भवान
द्यकाशेयपुरीं वाराणसीं ब्रज ॥ रमणीयां त्वया गुप्तां सुप्राकारां सुतो रणां ॥ १७ ॥ एतावदुक्त्वा चोत्थाय काकुत्स्थः परमासनात् ॥ पर्यष्व
जत धर्मात्मानिरंतरं मुरोगतं ॥ १८ ॥ विसर्जयामास तदा क्रौंसल्याप्रीतिवर्धनः ॥ राघवेण कृतानुज्ञः काशेयोत्थकुतोभयः ॥ १९ ॥ वा
राणसीं ययौ तूर्णं राघवेण विसर्जितः ॥ विसृज्य तं काशिपतिं त्रिशतं पृथिवीपतीन् ॥ २० ॥ प्रहसन्नाघवो वाक्यमुवाच मधुराक्षरं ॥ भव
तां प्रीतिरव्यग्रा ते जसा परिरक्षिता ॥ २१ ॥ धर्मश्च नियतो नित्यं सत्यं च भवतां सदा ॥ युष्माकंचानुभावेन ते जसा च महात्मनां ॥ २२ ॥ हतो
दुरात्मा दुर्बुद्धीरावणो राक्षसाधमः ॥ हेतुमात्रमहंतं त्रभवतां ते जसाहतः ॥ २३ ॥ रावणः सगणो युद्धे सपुत्रामात्यबांधवः ॥ भवंतश्च समा
नीता भरतेन महात्मना ॥ २४ ॥ श्रुत्वा जनकराजस्य काननात्तनयां हतां ॥ उद्युक्तानां च सर्वेषां पार्थिवानां महात्मनां ॥ २५ ॥ कालोप्यतीतः
सुमहागमनं रोचयाम्यतः ॥ प्रत्यूचुस्तंच राजानो हर्षेण महता वृताः ॥ २६ ॥ दिष्ट्या त्वं विजयी रामराज्यं चापि प्रतिष्ठितं ॥ दिष्ट्या प्रत्याहता
सीता दिष्ट्या शत्रुः पराजितः ॥ २७ ॥ र्वनात्पुनरागत्यानुभवयोग्यतया परिरक्षिता मयि भवद्भिर्मदुणमालोच्य न भवतां मयि प्रीतिः किंतु स्वीयसत्त्वभावेनैवेत्याशयः
॥ २१ ॥ उक्तमेवार्थं स्पष्टयति ॥ धर्मश्चेति ॥ २२ ॥ २३ ॥ रावणो हतः इति शेषः ॥ भवंतश्च समानीता मेलिताः ॥ एवं च दैवाद्भवतां क्लेशानुभवो न संपन्न इति शेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥